

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto glđ. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Stane 4 nvč.

Telefon št. 870.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zabvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Madrid 29. Španski lovec na torpede »Terror« je došel v S. Juan de Portorico, ko se mu je posrečilo prevariti paznost ameriških ladij.

Madrid 29. Iz Havane brzojavljajo! Neki veliki jadnjači španski se je posrečilo prodreti blokado, ter priti do obrežja Kube ter izkreati mnogo živil.

Madrid 29. Iz Havane brzojavljajo: Amerikanske ladije, ki so bile v tem vodovju, so odplule nenadoma. Ne ve se pa, v kateri smeri.

New-York 29. Iz Washingtona javljajo: da se je admiral Sampson povrnil v Keyvest (torej v ameriško pristanišče) ter da je blokado Santiaga prepustil admiralu Schleyu. Govori se (!!!), da admiral Sampson pripravlja velik napad na Havano.

New-York 29. Državni tajnik Long je izjavil vnovič, da nima nikakih vesti ni o španjskem brodovju pod poveljstvom admirala Cervera, ni o ameriškem brodovju, pod poveljstvom admirala Schleya. Niti misliti da si ne more, kje da bi bili obe ti eskadri.

Rim 29. »Tribuna« javlja iz Havane: Eskadra admiral Cervera je še vedno v Santiagu; glavni del eskadre admirala Sampsona blokuje Santiago de Cuba. Eskadra admirala Schleya pa nadzoruje kanal Yukatan. (Prosimo, dragi čitatelji, primerjajte sedaj te zadnje brzojavke, da zadobite pravi pojmi o tej zmešnjavi! Prva brzojavka iz Washingtona drži admirala Sampsona v Keywestu, na ameriških tleh, poslednja, iz Rima, ga vidi, kako blokuje Santiago, torej na nasprotnem koncu Kube. Poročilo iz Havane v Madrid pravi, da so ameriške ladije odplule iz Havane, poročilo iz New-Yorka pa ve zopet, da admiral Sampson pripravlja velik napad na Havano!)

Washington 28. V senatu je opazil Woleott, da (predno završi vojna) bode trebalo še enkrat toliko dobrovoljcev, nego jih je sedaj. Reči se more, da ta vojna lahko provzroči velikih zaplet-

ljajev; jedna sama iskra lahko vname vso Evropo. Zato pa meni govornik, da si ne bode upala poseči vmes nobena država, ker nikdo si ne bode hotel nakladati toliko odgovornost.

Washington 30. Tajniku mornarice, Longu, je došla brzojavka admirala Schleya, da je Špansko brodovje admirala Cervera v pristanišču Santiago de Cuba.

London 30. List »Daily Telegraph« je dobil iz Washingtona vest, da so se že storili važni koraki za zvezo med Anglijo in Združenimi državami.

London 30. »Standard« je dobil iz Keywesta, da so ustaši na Kubi napadli mesto Remedios v pokrajini Santa Clara in si je prisvojili. Pozneje pa so Španci zopet priborili rečeno mesto.

New-York 30. »Tribuna« javlja iz Santiaga de Cuba, da je admiral Cervera izkreal 800 inženirjev in topničarjev, 20 tisoč Mauserjevih pušk in veliko množino topov in streljiva.

London 30. Predsednik Mac Kinley si je ogledal v Fallehurchu drugi voj, sestoječi iz 13.000 dobrovoljcev. Velik odstotek voja je došel brez orožja, celi polki brez uniforme. Predsednik Mac Kinley je izjavil, da so vse priprave nepopolne, tem bolj, ker mu je došlo iz Tampa poročilo, da so tudi tamošnji dobrovoljci v enakem stanju. Dopisnik lista »Standard« dostavlja k temu sporočilu, postalo nemogoče, da bi takoj odposlali 20.000 mož na Puerto Rico.

Dunaj 28. Neki italijanski podanik, imenom Policarpo Ottolini, je hotel sklicati tu shod, na katerem naj bi se bilo govorilo o položenu delavev v Italiji. Policieja je prepovedala ta shod.

Praga 28. Državni poslanec dr. Slavik je položil svoj mandat.

Praga 29. Poslanec Karol Adamek, bivši odlikovan redom železne krone, je položil svoj mandat, ker zahtevajo tako pravila izvrševalnega odbora mladočeške stranke. Rečeni odbor je skle-

nil naprositi posl. Adameka, naj umakne ta svoj sklep.

Pariz 29. Hči predsednika republike, Faure-a, je nevarno obolela na pljučah.

Bruno 29. Danes proti poludne je skočil iz tira vlak na postaji Siluvka. Ranjenih je več oseb.

Praga 29. Na tukajšnjem poštnem in brzojavnem ravnateljstvu so se izvela včeraj določila jezikovnih naredeb. Vsi napisi so najprej češki in potem še le nemški. Češki listi izjavljajo svoje zadovolženje na tem.

Gradee 29. V vseh krogih meščanstva se ne govori o drugem, nego o razpuščenju mestnega sveta v Gradeu. Najbolj živo vrvenje je mej di-jaki. Vendar se mir ni kalil. Orožniki, ki so nastopili na mesto dosedanjih redarjev, so posegli vso noč le dvakrat vmes, toda imeli so posla le s pijanci. Delavei se vedejo povsem pasivno oziroma na te dogodke. Mej liberalci in nacionalci je navstal razpor, ker deželni odbor — sestoječi po večini iz nemških nacionalcev — ni hotel dovoliti nemškemu Schulvereinu prostorov deželne hiše za neko name-rovano slavnost.

St. Etienne (Francoska) 29. Predsednik republike, Faure, je došel sem na telovadbene slavnosti. Razkril se je tudi spomenik padlim leta 1870. Na banketu, ki ga je priredila municipaliteta, je rekel Faure, da zveza z Rusjo jači, Francosko, kadar se poslednja v svetu vlasti oglašja v prilog miru, ali hoče varovati svoje koristi. Glede špansko-amerikanske vojne je izrekel svoje obžalovanje na tem, da ni bilo mogoče preprečiti tega spora. Francija ostane strogo nevtralna. Sedanje položuje Francije in nje odnošaji na zunaj pričajo o naraščajočem spoštovanju in zaupanju, ki sta ju pridobila deželi nje lojalnost in nje udanost vzvišenim idejam civilizacije. Te ideje zagotavljajo Franciji častno mesto v zgodovini. Pravica do določanja lastne usode pa nalaga državljanom tudi dolžnosti. Te dolžnosti sestoje v tem, da se doprinašajo žrtve za vojno in

PODLISTEK.

98

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravskei.

Med tem je pridobila zima stanoviten značaj. Na gričih je narastel njen kožuh, debel za lakot, Belko je pokril led, trd kakor kremen, eeste so se zgladile, drevesne veje je oblekel Bog v snajee iz snega, a Polž je prebostano premišljeval o zapahih in ključavnicah. Pušil je tobak, da se je kar kadilo v sobi, prekladal nogo na nogo, ali, sedé pri mizi, opiral glavo sedaj na desno, sedaj na levo roko ter premišljeval, neprestano premišljeval. In uprav, ko je bil najbolj zaglobljen v svoje misli, je pridirjal nekega večera v sobo Andrejček, močno razjarjen. Mati, ki je imela opraviti pri ognjišču, se ni mnogo zmenila zanj; toda oče, dasi je bilo le malo svetlobe v sobi, je opazil, da Andrejček ima raztrgan jopič, razkodrane lase ter moder madež pod očmi.

Da-si se mu ni ljubilo posebno, vendar je Polž ogledal zasopljene fanta od obeh strani, domislil si tega, o čemer je premišljeval, iztresel pipo, pljunil, ter rekel:

»Vidi se mi, fant, da te je nekdo oplazil po obrazu?... In to gotovo kake trikrat...«

»Jaz sem mu jih vrnil še več«, je odvrnil Andrejček mračno.

Mati je bila v veži v tem hipu, torej ni slišala njunega razgovora. Oče pa tudi ni hitel izpraševanjem, ker je uprav takrat prebadal z žico zamašeni čibuk (pipo). Še le po dovršenem delu je vprašal dalje:

»Kdo te je oplazil tako?«

»Oni živoder Herman«, je zamomljal Andrejček, pomignivši z rameni, kakor bi ga kaj ugriznilo.

»Oni Hamerov?« je vprašal oče.

»Seveda oni.«

»A kaj si iskal pri Hameru, ker smo ti prepovedali hoditi tje kaj?«

»Le pri učitelju sem gledal skozi okno«, je odvrnil fant močno zarudel ter dodavši urno:

»A ono nemško seme je pritekel iz kuhinje ter kričal: Čemu toliko škiliš v hišo, tat?« —

»Kaj sem ti vkradel?« sem ga vprašal jaz. »Sedaj še ničesar — je odvrnil — toda ukradeš gotovo.«

In takoj je zaklical: »Poberi se, če ne, dam ti po zobeh.« Jaz pa sem mu rekel: »Poskusi!« A on:

»Že sem poskusil.« In jaz: »Nemara poskusiš še enkrat?« A on: »Tu imaš...«

»Spreten švab!« je zamrmral Polž. »A ti nje-mu nisi storil ničesar?«

»Kaj naj bi bil storil?« se je razjaril Andrejček. »Pograbil sem poleno ter ga udaril lahno po buči... Nemara dvakrat, ali — celo trikrat. In ta podlež je takoj pal na tla ter jel cediti barvo. Hotel sem mu jih pridodati še nekoliko za zvižajo, toda iz hiše so pridrvili Nemei. Frie je imel celó puško v roki, torej sem zbežal.«

»In te niso vjeli?«

»Oho, kako me hočejo vjeti, ker pa sem tekel kakor zajec!«

»S tem fantom imava križ«, ze je oglasila mati, zaslišavši pripovedovanje. »Še pobijejo ga kedaj Nemei.«

»Kaj mu morejo?« je odvrnil oče. »On je urnejših nog, nego oni ter jim uide vsikdar.«

Nabasal je pipo ter znovič jel premišljevali o tatovih, ključavnicah in zapahih.

Toda drugega dne opoludne so prišli pred Polževo kočjo Frie Hamer, njegov brat Vilhelm in hlapec Herman, z glavo tako obvezano z cunjami, da se mu je komaj jedno oko videlo. Vsi trije so obstali na dvorišču in Frie je jel klicati Ovcjarju:

»Hej tam!... Povej gospodarju, naj pride k nam.«

(Pride še.)

mornarico na korist vzdržanja častnega in močnega miru. Predsedniku se prirejali burne ovacije.

Bruselj 30. Sedaj je poznan popolni uspeh volitev za komoro. Izvoljenih je 112 katolikov, 28 socialistov, 6 liberalcev in 6 radikalcev. Večina katolikov znaša 70 glasov. Večina katolikov v senatu je ostala nespremenjena.

Slovenskemu narodu!

Slovenci in Slovenke! Mili bratje in sestre! Zbrali ste se v kolo predivnim namenom, da bi uresničili idejo: da se neumrlému dr. Francetu Prešernu, največjemu »pevu Slovenije« ob stoletnici njegovega rojstva dvigne spomenik v beli Ljubljani, v središču Slovenije! Divne li misli!

Sree se mi je vzradostilo, ko sem čul to vele-lepo namero. Takoj so obletele razne misli dušo mojo.

Adam Mickiewicz je največi pesnik bratskega nam naroda poljskega. Njegove predivne pesmi so pravi biser cvetoče poezije poljske.

Sto let je minolo, odkar je zagledal ta poljski slavec zemeljsko površje. Poljaki so bili vedno ponosni na svojega peva; čitali so ga in razumevali. Sedaj, ob stoletnici njegovega rojstva, pa so mu odkrili spomenik tudi v Varšavi in v Krakovem; druga mesta pa hočejo postaviti enakih.

Povsod po širni zemlji poljski se prirejajo »večeri«, kjer se predava o velikem Adamu, se deklamujejo in predavajo njegove pesmi. In čena izdanja njegovih del eveto. Pišejo se tudi popularne biografije o slavnem pokojniku.

Dr. France Prešeren je največi pesnik slovenskega naroda — naš največi pesnik! Prelepi darovi njegove divne Muze so na čast slovenskemu narodu in slovenski poeziji.

Sto let mine, odkar je naš miljenec zagledal beli dan! Slovenci smo bili vedno ponosni na svojega velikana! Čitali smo ga in — razumevali! (?) In postaviti mu hočemo spomenik v metropoli naši, v beli Ljubljani! A druga mesta?

Prirejajo se-li širom domovine »večeri«, kjer bi se govorilo o našem Francetu?! Se-li deklamujejo in prepevajo njegove pesmi?! Cveto-li čena izdanja njegovih pesmi?! Pišejo se-li popularne biografije o dr. Francetu Prešernu?!

»Vremena Slovencev bodo se zjasnila!«

Mili bratje in sestre! S to nado je zapustil pokojni dr. France Prešern drago slovensko domovino in odšel tja v boljšo večnost — s to nado se je ločil od nas starokopitnežev, ki ga nismo razumeli, ki nismo znali, kdo je — s to nado zre še sedaj na nas!

»Vremena Slovencev bodo se zjasnila!«

Lepo je spoštovati velike pokojnike! Vendar se pa vselej vpraša: kako?

Postaviti spomenik, bronast spomenik — spomenik, ki naj naznanja na veke večne, da je živel ta veliki mož!

To je pa samo jeden del, formalni del — treba torej še bistvenega.

Slovenci in Slovenke! Poglejmo Poljake in, eto, nam vzora!

Hočemo-li mi dostojno proslaviti dičnega pokojnika, ne bodimo zadovoljni samo bronastim kipom! Prirejajmo torej »večere«, kjer razlagajmo: kdo je bil dr. France Prešeren?

Mnogo se je že vikalo o tem našem biseru, mnogo napisalo, ali to vse ni niti bilo niti ni dovolj! Pojdite samo mej narod in uverite se, da je pesnik dr. France Prešeren malo, malo poznan!

Najprimernejša in najdostojnejša proslava našega miljenca Muz bi bila (poleg odkritja spomenika), da se priredi kolikor mogoče ceno izdanje njegovih pesmi in naj se tiska v mnogo tisoč eksemplarih. Napiše naj se tudi popularna biografija njegova!

Tako se najbolj razširijo Prešernovo ime in Prešernove misli in ideje.

NB. Uljudno prosim vse slavne naše časnike, da se ozro na ta-le moj nasvet, da ne bodem glas vpijočega v puštinji. Vse tosem sicer

že na kratko obrazložil v »Narodni Misli« (broj 15.) v nadeji, da se kdo ozre na to, ali upal sem — zamen!

Zagreb, dne 20. maja 1898.

A. K. Gorjančev.

Razstava dunajske secesije.

(Izvirno poročilo z Dunaja.)

(Zvršetak.)

Izreden umetnik je tudi Konstantin Mennier iz Bruselja. Razstavil je veliko število pastelov in brone. Mennier jemlje predmete svojega umetniškega tvorenja izključno iz življenja tovarniških delavcev, kmetov in mornarjev. Tovarna in njeni ljudje, to je njegovo kraljestvo, v katerem vlada z uprav vladarsko silo. Tako kakor Mennier ni še nikdo opazoval teh bednih siromakov, ki se v potu svojega obraza, v temnih in prašnih tovarnah, mej stroji in ognji trudijo in mučijo, da prislužijo sebi in družini kosček kruha. Kako beden, kako reven je vsaki teh delavcev, ki tako rekoč nikdar ne vidi solnea ter preživlja vse svoje najlepše dneve v onem demoničnem svetu ropotajočih in bobnečih strojev; ves sajast je in prašen in zamazan in na videz pasiven in neobčutljiv, kakor stroj, kateri posluhuje in vodi pri delu. A kedor ga pozna natančneje, ta ve, da tudi v teh izmučenih prsih bije vroče, občutljivo sree, tudi iz teh utrujenih očij odseva nada v boljšo bodočnost. In kako bi tudi ne, saj je plod dela in muk teh trpinov ono, na kar so moderni ljudje vsi takó ponosni in kar imenujejo — naš napredek! Plodove teh muk in naporov uživajo do sedaj še drugi, toda siromaki so preverjeni, da napoči doba, ko bodo tudi oni sami uživali pravičen delež svojega dela. S tega stališča nekako gleda Mennier na delavce ter jih tudi riše in modeluje tako. Njegovi umotvori nam ne predstavljajo idealno lepih ljudi, na katerih bi občudovali krasoto in silo junaški razvitih mišic ter se naslajali na bujni skladnosti njihovih teles. Mennier nam podaja v svojih tvorbah delavcev kakoršni so v resnici in kakoršne si predstavljajo oni, ki vidijo v njih praotce nove — morda boljše generacije. Zato se te statue tako prikupljajo gledalec, da je opazuje in občuduje prav tako, kakor klasične kipe grških, rimskih in renesančnih umetnikov — ti so nam vpodabljali uzore telesne lepote, Mennier nam v svojih delih uzorno vpodablja — moderno življenje. To je pa za nas še bolj zanimivo!

Od Belgijcev omeniti treba še Ferdinanda Khnopffa, ki je tudi slikar in kipar ob enem ter je na obeh teh poljih ustvaril vsega priznanja, da: občudovanja vrednih del. Kakor risar je pa Khnopff naravnost nedosežen. Toliko poezije in bajne harmonije ni menda še nikdo izrazil v črtah, kakor on. O tem nam pričajo podobe: Rudeča ustna, Žrtva, Subtilité, Obrekovanje in druge. O njegovi slikarski sposobnosti govore slike: Pred odločitvijo in Ljubkanje. Prva nam z izredno silo in izrazitostjo predstavlja moža v samotni, prosti krajini, na vse zgodaj, borečega se z mislijo o samomoru po noči, polni duševnih bojov in muk. Na drugi pa vidimo tigra z žensko glavo, z lokavim izrazom v očeh in sladkoironičnim nasmehom na ustnih, kako se ljubko in nežno prižmeva k lieu mladeniča, zročega pred-se v nedoločeno daljavo, ki z boleštvom v sreči razmišlja o svoji globoki, resnični ljubezni — dočim je njej vse to le — sama igrača, hipno razpoloženje, kaprica...

Od Khnopffovih kipov omeniti je: Vivien, kakor posebno lep in dovršen.

Poleg slikarskih in kiparskih del vidimo na secesijonistiški razstavi v vseh dvoranah tudi izdelkov umetne obrti: vaze, steklenice, čaše, kupe, posodo vsake vrste, tapete, paravente, svečnike, pohištvo, platnice, tabatiere, listnice itd. Načrte za vse te izdelke umetne obrti so izdelali umetniki ter naznačili s tem, da hoče mlada generacija tudi v tem obziru hoditi po drugih potih, nego stara. Rekli smo že, da je po menenju »mladih« umetnosti namen ta, da nam lajša in lepša življenje. Ako hoče doseči to, mora se torej spojiti tudi z obrtjo in še posebno z umetno obrtjo. Vsaki predmet, s katerim hočemo odličiti svoje stanovanje, naj ima umetniško ceno ter naj odgovarja svrhi, kateri je namenjen. To posezanje umetnikov v umetniško obrt provzroči tudi na tem polji pravo revolucijo. Naša stanovanja zadobe pod njihovim

uplivom v kratkem novo lice. Saj je pa tudi že skrajni čas, da se tem monumentalnim stilom pohištva napravi konec enkrat za vselej. Saj naša stanovanja vendar niso muzeji, v katerih bi morala vsaka miza, postelja ali umivalnik v kakem težkem stilu stati na svojem mestu, resno in slovesno, kakor kak spomenik iz prejšnjih dob. Naše stanovanje nam mora biti pred vsem prikupljivo, dobro bivališče, v katerem se radi mudimo, urejeno po osebnem ukusu vsakogar ter odgovarjajoče in vstrezajoče njega željam in potrebam. O ureditvi svojega stanovanja lahko pokaže vsakdo svoj ukus in pa, koliko umetnika, ali vsaj smisla za umetnost je v njem. Vsem tem, ki tako mislijo, hoče secesija priti na pomoč, in zato, v ta namen podaja umetnik obrtniku roko v složno delovanje. To je tudi napredek. Nova doba, novo življenje, torej tudi nov stil v pohištvu in opravljenju stanovanj, a to novo, če tudi ne klasično, bodi vendar umetniško! To je parola secesije. V tem pogledu so razstavili posebno krasnih predmetov: umetniška rodbina Heider iz Monakovega, Alexandre Louis Marie Charpentier iz Pariza, gospa Antoniette Vallgren iz Pariza in Henry Van der Velde iz Bruselja. Tudi dunajski obrtniki, posebno, kar se tiče pohištva, so se dobro obnesli ter dokazali, da napredujejo s svojo dobo.

Tako je torej ta razstava v mnogem obziru vrlo zanimiva in znamenita po tem, kar nam je prinesla v resnici, pa tudi po idejah, katere je zanesla mej občinstvo. Priporočamo torej tudi našim rojakom, ki pridejo semkaj, naj si jo ogledajo. Z vsem pač ne bodo zadovoljni, tu pa tam bodo prigovarjali, a marsikaj jih bode spodbujalo k nadaljnjemu premišljevanju o vprašanjih, ki so se jim zdela morda že davno rešena in definitivno! In to tudi je mnogo!

Politični pregled.

50-letnico zveze Sibirja z Ogorsko

so praznovali v ponedeljek v Kološu na svečan način. Službeno poročilo pravi, da so Njegovemu Veličanstvu prirejali navdušene ovacije. Odposlala se je udanostna brzojavka cesarju in zajedno so naprosili ministerskega predsednika, naj pred Najvišji prestol sporoči o teh udanostnih pojavih prebivalstva. Temu delu poročila verujemo seveda brezpogojno, toda s pristavkom, da so bile ovacije — v kolikor se jih udeleževalo res ljudstvo — namenjene izključljivo le dobremu monarhu. Ne verujemo pa, da bi bilo ljudstvo v Sibirju — zlasti pa rumunska večina — kaj posebno navdušeno za sedanje oblastneže na Ogorskem, najmanj pa za sedanjega ministerskega predsednika, ki je bil svojedobno kakor visok uradnik v Sibirju pravi — paša! Gospoda Madjari naj torej le opuste drzno početje, ako hočejo iz pojavov tradicionalne zvestobe do cesarja kovati kapital za sedanji gnili židovsko-liberalno-madjarski zistem.

Dogodki v Gradcu! Slednjič je vendar grof Thun našel primerno ime za dogodke v Gradcu. Službena »Grazer Zeitung« je prinesla o razpuščenju mestnega sveta v Gradcu komentar, ki v rezki besedi žigosa graško revolucijo. Vlada da je šla do skrajne popustljivosti, a sedaj je pri kraju tudi nje potrpežljivost. Službeni list pravi, da so oni, ki bi morali blažiti in miriti, še hujskali in se postavili agitaciji na čelo. Ako vlada ni hotela povspeševati takih naravnost anarhističkih odnošajev, potem ni mogla pustiti uprave tako velike občine zastopu, ki se je udajal tolikim zmotam o svojih dolžnostih, o svojih pravicah in o svoji odgovornosti.

Vse prav. Ali da je vlada o pravem času slekla glave-rokovece nasproti nemško-prusjaški revoluciji — kakor rada dela proti drugim narodnostim — uverjeni smo, da bi se ne bilo dogodilo marsikaj, kar se je dogodilo na škodo miru v državi in na škodo — avtoritete.

Špansko-amerikanska vojna. Vest o sijajni zmagi Špancev pred Santiago de Cuba, ki smo jo bili priobčili tudi mi minole sobote zvečer, je vzbudila senzacijo po vsem svetu. Po pravici: kajti, ako bi se bila potrdila, videli bi še-le, kako grozno lahkomišljeno so Amerikani zapričeli to vojno in uverjeni bi bili, da Amerikanom ne le da nedostaje dobrih, vojaški disciplini privajenih in v težkih naporih izvežbanih vojakov, ampak da nimajo tudi dobrih voditeljev. Jedno dejstvo nam zadostuje v označenje, kako grozno — da govo-

rimo po domače — se »love« Amerikani brez pravega n črta in brez stalnosti v zasledovanju stavljenih si ciljev, dejstvo namreč, da je španski admiral mogel izkreati na Kubi streljiva in živeža za generala Blanco, da-si so bili Amerikani obveščeni o njegovem prihodu v kubanska vodovja in da-si ga je res zasledovalo 70 ameriških ladij. Toda prišel je, izvršil svojo nalogo in odplul zopet, ne da bi ga bile ameriške ladije niti dobile pred oči. Kam se je bil imuznil? Da, kam?! Ako je resnična gori omenjena vest o zmagi Špancev pred Santiago, utegne biti pravo to menenje, da je res iskal zavetja v Santiagu, kamor sti mu sledili ameriški eskadri, ga obkolili, kjer je prišlo do velike bitke: bodisi, da sti obe ameriški brodovji v svoji veliki premoči — kajti vsaka ameriška eskadra sama za-se je močnejša od one admirala Cervera — napali Špance, bodisi, da so napadli ti poslednji, porabivši srečen trenotek, oziroma kako nerodnost ameriških voditeljev. V tem tiru se gibljejo ugibanja listov. Ugibanja, pravimo, kajti do hipa, ko pišemo te vrstice, ne vemo še ničesar pozitivnega o javljeni zmagi Špancev. Da, niti tega ne vemo, da-li je bila kaka bitka. Zmešnjava je popolna, kajti vesti iz Amerike prihajajo le to jedno, da gospodje v Washingtonu niti tega ne vedo za gotovo, kje so njih lastni admirali. Tako pravi n. pr. neka vest iz Washingtona, da so tam grozno vznemirjeni, ker ne vedo ničesar, kod da plove admiral Schley in da — ako ne bode v 24 urah nobene vesti o njem — ga hočejo iskati s posebnimi parniki.

Iz Washingtona torej ni možno izvesti ničesar zanesljivega, v Madridu pa molče trdovratno: bodisi, da tudi oni nimajo poročil o dogodkih na bojišču, bodisi, da — nočejo govoriti. Jedino, kar so nam brzojavili te praznike službeno iz Madrida, je bilo to, da stvari na Kubi gredo dobro in tudi z Filipin da je dobila španska vlada jako tolažljivih vesti.

Ponavljamo torej: vest o zmagi Špancev pri Santiago de Cuba ni niti potrjena, niti ovržena! Vendar je najverjetneje to, da velike bitke niti ni bilo in da Amerikani še vedno iščejo generala Cervera. A že v tem, da se poslednji zna tako lepo umikati ameriškim topovom, je neprecenljive vrednosti za Špance. Sedaj so Amerikani v veliki premoči, tako, da Španceem more biti vse ležeče na tem, da dočakajo ojačenj. In res javljajo iz Madrida, da je Špansko rezervno brodovje že odplulo iz Kadiksa.

Te-le splošne opazke smo mogli napisati po vesteh, došlih te praznike; sicer pa opozarjamo na vesti, ki jih priobčujemo na drugem mestu.

Ministerska kriza v Italiji. Ministerski svet v Rimu je imel minole sobote svojo sejo. Ker so se v razgovoru pojavile difference gleda na program delovanja v parlamentu, je izjavil minister za zunanje stvari, Visconti-Venosta, da hoče odstopiti. Vsled te izjave je ministerski predsednik Rudini podal kralju ostavko vsega kabineta. Kralj je naložil Rudiniju, naj sestavi novo ministerstvo. Bržčas se ustanovi zgolj poslovno ministerstvo, odmaknjeno uplivu parlamentarnih skupin.

Domače vesti.

† **Ivan Sanein.** Žalosti potrtem sreem javljamo pretužno vest, došlo nam ravno iz Doline, da je umrl tamošnji vrli župan, posestnik in kremen-značaj, gospod Ivan Sanein. Iz Doline nam pišejo: Velike zgube, ki je zadela lepo dolinsko županijo, ne morem Vam opisati v tem trenotku — ko smo vsi kar potrti od velike žalosti. Še le sedaj, ko je angelj smrti razpel svoja temna krila nad hišo Saneinovo, še le sedaj čutimo in se zavedamo v polni meri, kaj in koliko smo zgubili. Pokojnik je bil izgleden gospodar in župan, a sin naroda, kakoršnih imamo v naši županiji malo, premalo, ali pa — nobenega več. Vse svoje življenje je posvetil narodu in vstvarjal načrte, kako bi pomagal svojemu ljudstvu — narodu! Ako se je lotil česa, ni miroval, dokler ni izpolnil popolnoma in v splošno zadovoljnost. Bil je zvezda, ki je začela svetiti našemu lepemu, a še zelo otemnelemu Bregu. Zato pa ga je tudi narod ljubil ter molil Boga in upal do zadnjega! Bog pa je odločil drugače. Vzel ga je k sebi! Njegov duh pa ostane mej nami, ker nas bo vodil po poti pravega rodoljuba in pravice — do zmage!

»Luči in zopet luči!« Naš Trst je kaj lepo razsvetljen po noči, ali razmere mesta in okolice so še vedno nejasne in temne. Torej luči in zopet luči! Ne bode odveč, ako povemo našim Lahonom in drugim (!), kako sodijo izvestni rodoljubi Italije o tržaških razmerah.

Alf. La Marmora pravi glede Trsta: »Na Trst nisem mislil nikdar, niti takrat, niti pozneje, četudi je Trst po jeziku in šegah bolj italijanski, nego pa nemški. Koristi tega mesta, povsem čisto trgovinske, so vse navezane na Nemčijo.

Mesto je tudi obkoljeno od betev slovenskih in nemških (!), katere nimajo in tudi nočejo imeti ničesar opraviti z italijanskim ljudstvom, razun tega, kar se tiče trgovine, katere kolikor le možen razvoj koristi obema, ne da bi se koristi pomešale, ki so in ostanejo ločene. Ako bi Trst pripadal Italiji, bila bi njega posest polna tegob in pretežkih nevarnosti za naše kraljestvo«. (Alf. La Marmora »Un po di Luce«. Cap. III. pag. 52.)

Mazzini svetuje Italijanom, naj bodo zadovoljni z mejo pri Soči, ter povdarja: Preko one meje nimate pravice! (»Oltre quella frontiera non avete diritti. G. Mazzini. Doveri dell'uomo. Roma 1875. pag. 59«.)

Alf. La Marmora je bil vojskovodja italijanski v l. 1848., 1949., 1854., 1859. in 1866. — Josip Mazzini je poukom pripravljajal pot združenju Italije. Oba moža sta bila izgledna rodoljuba.

Ponovljena prošnja. — Na prošnjo ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Rojanu, naj bi pomagalo slov. občinstvo do dobitkov za tombolo, ki jo namerava prirediti ista na svoji veselici prihodnjo nedeljo, se do sedaj — razun nekaterih Rojančanov — ni odzval še **nikdo**. Vsakdo si misli lahko, kako hudo nam dene, ko smo prišle pogledat v slovansko čitalnico, je-li se je že kdo spomnil nas Rojančank, ko dobivamo vsakokrat odgovor: »še nič«. Hudo je to, a še huje je, ko mislimo — in o tem smo se prepričale že večkrat — da se slavna mestna inteligenca nerada ali pa večkrat celo nič ne odzivlja raznim vabilom in prošnjam priprostitih slovenskih okoličanov. Ponavljamo torej še enkrat svojo prošnjo in nadejamo se, da sedaj ne bo brezuspešna, saj ima stvar plemenit namen s tem, da je čisti dohodek namenjen družbi sv. Cirila in Metoda.

Darovi naj se blagovolijo pošiljati do **sobote** jutro v »slovansko čitalnico«, oziroma v slov. otroški vrt v Rojanu. Vsaka, še tako majhna reč sprejme se hvaležnostjo.

Odbor ženske podr. sv. Cirila in Metoda v Rojanu. **Zopet gospod župnik Jurea!** Iz Rojana nam pišejo: Naš gospod župnik ne more mirovati! Sedaj ne more umeti, zakaj da tako malo domačinov prihaja k službi božji! Gospod Jurea se čudi temu, kakor da ni ta žalostni pojav le najnaravnejša posledica »politike«, ki se tira v župni cerkvi rojanski, odkar je za župnika tam, on — gospod Jurea!! Vsi drugi lahko obžalujejo in obsojajo ta pojav — gospod župnik Jurea pa nima te pravice!! On je jel uvajati novotarije, ki so rezale domačinom v dušo; novotarije so donesle svoj sad — in gospod Jurea naj vsprejme to molčé, kakor sprejemamo stvari, ki so prišle, ker so morale priti!!

Včeraj torej je tožil gospod Jurea v cerkvi, da vidi malo kmetov-domačinov, pa tudi dekleta da hodijo po zloglasnih krčmah ter s »kitarami« po ulicah, mesto da bi zahajale v cerkev. Tem vsklikom je gospod župnik kruto in na lahko umeven način razžalil naša narodna društva in poštena dekleta, ki sodelujejo na poštenih narodnih veseliceh! Včerajšnji nastop g. župnika je izzval hudo ogorčenje v narodnih krogih in čujemo, da hočejo društva javno reagirati na ta zares nečuvenci napad. Gospod župnik naj le išče demoralizacije kje drugje, ne pa v naših narodnih društvih, kjer se neguje le pošteno in dovoljeno veselje! Gospod župnik je tudi zagrozil Rojančanom, da bodo polja odslej rodila še manje, ker — — — Rojančanom ne ugaja prav čisto nič, da on, g. župnik Jurea, brenka v jedrno na »kitaro«, katero so mu potisnili v roko prav tista laška gospoda, ki prirejajo demonstracije proti tistemu, ki je naš dušni pastir in pa cerkvena avtoriteta, stoječa nad — gospodom Jureo!

Tako je prav! — Dne 22. t. m. zvečer so prepevali v Sežani domači vaški fantje nedolžne slovenke pesmi. Kakor znano, biva sedaj tam en ba-

talijon 97. pešpolka. Lahončkom tega batalijona pa menda ni bilo ljubo, da se po Sežani razlega slovensko petje, in radi tega začelo je kakih deset takih junakov prepevati izzivajočo pesem: »Lase pur che...«

A minuli so časi, ko bi bil prvi meščan sežanski dejal k takemu izzivanju: »Pustite jih, naj delajo kar hočejo, samo da nam dajo zaslužka.« Tega ni več, nastopila je nova era. To se je pokazalo prav v temu slučaju. Novi župan je pokazal, da je energičen mož in odločen Slovenec; napravil je namreč nemudoma pritožbo do poveljništva imenovanega polka s prošnjo, da se stori konec takemu drznemu izzivanju. In res, nesramni izzivači so dobili po 30 dni zavora (Kasernarrest).

V prvi vrsti gre torej čast g. županu, ki je tako lepo pokazal že sedaj, da je mož na svojem mestu in da se Sežanci niso varali, izvolivši ga svojim županom; v drugi vrsti pa vsa čast poveljništvu 97. pešpolka, ki je svojo energijo preprečilo nadaljna taka izzivanja.

Pevsko društvo „Slava“ nam javlja, da je svojo že minolo nedeljo napovedano veselico moralo odložiti radi slabega vremena na dan 5. junija t. l. in prosi druga bratska društva, da bi blagovolila vzeti v poštev to naznanilo. (Tudi mi se svoje strani priporočamo najtopleje to prošnjo vrle »Slave«, kajti društvo je imelo že velikih stroškov za to veselico in ne bi bilo prav, ako bi moralo trpeti škodo vsled dejstva, da bi imelo še kako drugo društvo svojo veselico prav tistega dne. Op. ured.)

Odbor „Pevskega in bralnega društva na Opčelnah“ nam javlja, da se veselica tega društva, že naznanjena za dan 3. julija, priredi v proslavo 50-letnice cesarjeve. Čisti dobiček je določen za jubilejno ustanovo v prid dijakom.

Na proslavo petdesetletnice vladanja Njegovega Velikanstva presvitelega cesarja Fran Josipa I. vabi »šolska mladina v Staremtrgu pri Ložu«. Proslava se bode vršila v nedeljo, dne 5. junija, ob 3. uri popoldne v šolskih prostorih. Vsopred: 1. Prolog. 2. »Fran Josip I.«, pesem. 3. Deklamacije. 4. Kolo. 5. »Jurček gre na tuje«, otroška gled. predstava. 6. Živa podoba. 7. »Avstriji«, pesem. 8. »Cesarska«. 9. Loterija. Ustopnina 20 kr. od osebe. Preplačila se hvaležno sprejemajo, ker je dohodek namenjen v pogoščenje šolske mladine. K tej veselici vabi najljubneje učiteljstvo.

Poročili o občnih zborih pevskih društev »Adrija« in »Zarja« smo prejeli. Prosimo pa potrpljenja, ker se nam ravno te dni kupiči gradivo.

Našel se je v kavarni Commercio ključ blagajnice Wertheimerice. Kdor ga je izguhil, naj se oglasi v rečeni kavarni.

Deček rešen iz smrtne nevarnosti. Ivan in Petra Pereolado, bivačoča v ulici S. Marco 15, sta šla včeraj zjutraj z doma ter sta pustila 3letnega sinka Jakoba samega doma. Otrok je dobil v roke žeplenice ter je igraje s temi zažgal postelj. Navstal je velik dim. Neki Ivan Fabjan, zapazivši dim, je hitel v stanovanje skozi okno. V družbi z nekim Albertom Vovkom sta mogla udušiti ogenj. V kuhinji pa sta našla na tleh ležečega dečka Jakoba. Otrok se ni niti ganil več. Prenesli so ga hitro v bolnišnico, kjer ga je zdravnik pripravil zopet k sebi in ga rešil iz nevarnosti. Da ni nikdo zapazil dima le še nekoliko trenotkov, nastal bi bil lahko velik požar in otrok bi se bil zadušil prav gotovo.

Hudo presenečenje. 20-letni Lovro Pečar in 20-letni Anton Ferluga s Konkonela sta se podala včeraj proti Škorklji. Ko sta prišla blizu gozdiča Geiringer, začula sta dva strela, ki sta bila na nju namerjena in sta ju tudi zadela. Pečar je bil zadet v desno roko in ramo, Ferluga pa v levo roko in ramo. Ni čudo, da sta mladeniča ostala kakor okamenela, ker, kolikor vesta, nimata v tem okrožju nobenega sovražnika. Jednemu je izvlekel zdravnik na zdravniški postaji dve šibri, kakoršne se rabijo za streljanje lisic.

Strela je udarila minole sobote ob 7. uri popoldne v hišo pri sv. Alojziju, v kateri biva krojač Gregorčič. Strela je švignila skozi dimnik in je osmodila po hrbtu 10-letnega sina Gregorčičevega. No, vsa nada je, da rane niso nevarne ter da dečko skoro ozdravi zopet.

Samomer. V noči od sobote na nedeljo se je udušil z ogljenčevo kislino pek Avgust Butinassi, ki je bil v službi pri g. Antonu Kovaču v Nabrežini. V pismu, ki je ostavil samomorilec je zapisano, da se je že dlje časa bavil z mislijo samomora. Sedaj pa je bil še bolj prisiljen v to, ker ima nezakonskega otroka, za katerega mu je plačevati na mesec polovico svojega zaslužka.

Iz-pred sodišča. (Radi tatvine.) 24-letni pisar Ivan Bin je bil min. petek obsojen na 6 mesecev zapora radi tatvine. Ukradel je svoji gospodinj, kjer je stanoval, za 25 gl. obleke, v trgovini Frenč 6 nožičev in nekemu Davidu Arnstein škaflijo za smotke.

Policijske vesti. Minole sobote je bila aretirana na Belvederju 72-letna Marija Preselj iz Dutovelj radi beračenja. Minole nedelje zvečer je bil aretiran istotam 21-letni Josip Kočar, dninar iz Ljubljane, ker se je siloma uprl stražarju, celo zgrabil za prsi in ga zmerjal. Še le, ko je prihitel drug stražar, sta mogla aretirati razsrjenega Kočarja. — 27-letnega dninarja Antona Tanone iz Italije so aretirali minole nedelje zvečer ob 9^{1/2} uri, ker je izgnan iz Trsta.

Včeraj so bili nadalje aretirani: Ob 6. in pol uri zvečer 17-letni Anton Kobau iz Trsta, na Fondo Ralli, ker je hotel ukrasti srebrno uro; ob 11. uri zjutraj 49-letni dninar Ivan Bizuehin iz Palmenuove v Italiji, v ulici Conti radi klatenja.

Najden je bil včeraj mlad lovski pes rujavo-bele barve.

Koledar:

Danes v torek 31. maja: Angela M. dev., Kancijan s tov. Jutri v sredo 1. junija: Kvatre. Juvencij muč.

Solčni: Izhod ob 3. uri 46 min. | **Lunin:** Izhod ob 3. uri 11 min.
Zahod „ 8. „ 9 „ | Zahod „ 1. „ 2 „
Ta je 23. teden. Danes je 150. dan tega leta, imamo torej še 215 dni.

Kazenska razprava proti Ivanu Nabergoju in Mihi Košuta.

(Dalje.)

Ker so bile s pričo Pertot zaslišane vse priče obtožbe, pozval je gosp. sodnik gosp. državnega pravdnika, da se izjavi o predlogu, stavljenem od gosp. branitelja gledč zaslišanja novih prič v dokaz resnice, in gledč katerih si je bil pridržal g. državni pravdnik svojo izjavo po zaslišanju priče g. dr. Kramerja.

Državni pravdnik: Iz izpovedbe na današnji razpravi zaslišanih prič, katere so bile vse v direktnem kontaktu s tožiteljem Zamarehijem in katerim mora iti vsa vera, ker so javne osebe, izhaja jasno, da je bil Zamarehi krivično obrekovan; priče pa, katere bi se imele zaslišati po predlogu g. branitelja, so take, katere so slišale le od tretjih oseb, da je bil Zamarehi pijan, katere bi torej ne mogle doprinesti nobenega direktnega dokaza. Predlagam torej, da se odbije predlog branitelja ter da se ne dopuste od njega predlagane priče.

Dr. Gregorin: G. državni pravdnik trdi, da so priče, ki so se zaslišale danes, take priče, ki so bile v direktnem kontaktu z Zamarehijem ter da so vrhu tega javne osebe, katerim da grè vsa vera. Na to moram odgovorjati, da so priče, katere so bile zaslišane danes, take priče, ki so kolikor toliko interesirane v tej stvari. Nekatere teh prič namreč bi bile eventuelno same deležne pijanosti, katere se je dolžilo Zamarehija, ako bi se namreč dokazala resnica te dolžitve. Druge priče pa so Zamarehiju podrejeni orožniki, kateri so danes v težkem položaju, ker bi morali eventuelno izpovedati proti svojemu predpostavljene mu ter jim nikakor ne morem zameriti, ako niso v tem težkem položaju izpovedali tako jasno, kakor bi bili sicer, ako ne bi se nahajali v takem službenem razmerju! Zaslišane priče torej po mojem mnenju niso take, da ne bi se njih popolna verodostojnost mogla izključiti v tem slučaju po drugih pričah.

Kar se pa tiče trditve g. državnega pravdnika, da so od mene predlagane priče samo take, ki bi bile slišale o pijanosti Zamarehija le od tretjih oseb, to ne odgovarja nikakor resnici. Mej drugimi so bili predlagani kakor priče vsi hišniki obtoženca Miha Košute, kateri bi potrdili iz lastne vednosti, da je bil Zamarehi pijan v hiši tega obtoženca, in ne vem, zakaj bi te priče ne bile

verodostojne, če tudi so v sorodstvu z obtožencem Miho Košuta, in ne vem, zakaj bi se moglo smatrati samo radi tega, da izpovedo krivo. Ako se postavja g. državni pravdnik na to stališče, bi smel jaz trditi z isto pravico, da so izpovedale krivo priče obtožbe, ker so bile še bolj interesirane na vspehu Zamarehijeve tožbe, nego da bi bili interesirani hišniki Mihe Košute na oproščenju obtožencev. Ako bi bil namreč obsojen Miha Košuta, bi bila največja nesreča, ki bi se mu mogla pripetiti, da bi moral sedeti par tednov v zaporu, s čemer bi ne bil nikakor uničen. Ako pa propade Zamarehi se svojo tožbo, ni izključeno, da zgubi svojo službo. Bolj naravno je torej, da ga protežirajo njegove priče, nego sumiti o verodostojnosti hišnikov soobtoženca Mihe Košute. Predlagal sem tudi priči Ivana in Karolino Ipavec, kateri bi potrdili iz lastne vednosti, da ste videli vprašavnega duè Zamarehija pijanega in o nekaterih pričah nimamo nikakega povoda sumiti, da so kakorsibodi interesirane.

Sicer pa moram naglašati, da bi bilo krivično, ako bi se izključile priče, katere bi lahko dokazale neresničnost obdolžitve obtožencev ter bi se tako vzela obtožencema možnost, braniti se. Ako pa predlagane priče ne dokažejo resnice trditev obtožencev, timbolje za tožitelja, tim častnejši bi izšel iz te pravde.

Ponavljam torej svoj predlog, da se zaslišijo predlagane priče, ker smatram, da je to v interesu pravice same in — morda tudi v interesu Zamarehija, ako namreč ne vspemo s predlaganimi dokazi.

Na to je sodnik proglasil sklep, da se nimajo zaslišati predlagane priče, — in sicer iz razloga, ker da je kazensko vprašanje zadosti razjašnjeno — ter je pozval gosp. državnega pravdnika, da stavi svoje končne predloge. (Pride še).

Zadnje vesti.

Madrid 31. Glasom brzjovjke iz Havane so aretirali dva novinarska poročevalca, oba Angleža, ko sta pri Matanzas (Kuba) hotela stopiti na kopno. Polkovnik Cortijo, katerega so Amerikani spustili na slobodo, pripoveduje, da se v trdnjavi Mac Cherson slabo postopa z ujetniki. Radi tega se je pritožil pri francoskem poslaniku v Washingtonu. Polkovnik Cortijo meni, da se je francoski poslanik zavzel za stvar, toda brezuspešno.

London 31. Dopisnik lista »Times« javlja iz New-Yorka, da je pooblaščen v izjavo, da se nikdar niso vršila pogajanja za zvezo med Anglijo in Združenimi državami.

Madrid 31. Ministerski svet je določil besedilo noti, katero hoče doposlati vlastim v protest proti načinu vojevanja od strani Združenih držav, Narodna zbirka za vojne svrhe presege že 25 milijonov pesetov.

London 31. Iz Manile javljajo, da Amerikani zgubljajo veliko močtva na kozah.

Dunaj 31. Uravnava plač državnim uradnikom je zagotovljena. Dotično objavo prinese »Wiener Zeitung« te dni. Nove plače stopijo v veljavo z dnem 1. julija.

Gradee 31. Vodstvo oblasti za javno varnost je poverjeno cesarskemu komisarju. — V dvorani Hoffmannovi je bilo neko zborovanje, na katerem so peli »Die Wacht am Rhein«. Ko je poseglo redarstvo vmes, so se zborovali razšli. Vilo bivšega župana stražijo redarji.

Gradee 31. »Tagblatt« javlja, da bodo predlagali nemški poslanci, naj se grof Thun postavi pod obtožbo, češ, da je razpustil občinski zastop brez pravega razloga. Dijaki hočejo pozvati vse tovariše, ki so rezervni častniki, naj položijo svojo čast.

Dunaj 31. Ministerstvo je prepovedalo namerovano ustanovitev zveze nemških mest na Češkem.

London 31. Listi javljajo, da je Angležka dne 24. maja formalno prevzela Waj-haj-vaj.

Washington 31. Med Francozko in Združenimi državami se je sklenil trgovinski dogovor na podlagi reciprocitete. Dogovor stopi v veljavo s 1. junijem. Pogajanja z Angleško za enak dogovor so blizu zvršetka.

Vaj-haj-vaj 31. Prince Henrik Pruski je došel tu-sem. Prince je obiskal načelnike oblasti ter si je ogledal angleške posesti.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za maj-juni 12-90 - 13-—. Pšenica za september 10-32 do 10-34. Oves za spomlad ——. Rž za september 7-61 do 7-63. Koruza za maj-juni 1898. 5-32 do 5-34.

Pšenica: ponudbe in povpraševanja slaba — Prodaja 8000 meterskih stotov. Vreme: deževno.

Hamburg. Santos good average za mesec maj — za juli — za september 31-50 za december 32-—.

Havre. Kava Santos good, average za maj 37-25 za september 37-50 frankov za 50 klg.

Dunajska borza 31. maja 1898.

	predvčeraj	danes
Državni dolg v papirju	101-95	101-90
„ „ v srebru	101-80	101-70
Avstrijska renta v zlatu	121-20	121-15
„ „ v kronah	101-35	101-50
Kreditne akeije	361-—	359-50
London 10 Lsr	120-45	120-45
Napoleoni	9-54	9-55
20 mark	11-77	11-76
100 ital. lir	44-40	44-35

Naznanjam sl. občinstvu, da sem odprl na **Opčinah št. 212**, (nasproti gostilne pri Mičelu)

Drogerijo

Dijaliko one nahajajoča se v Trstu ulica Belvedere št. 37. v kateri se bode dobivalo po istih cenah kakor v mestu vse potrebne **barve, mineralne vode, olja, šipe, petrolej, specijske in zdravilsko blago**, in sploh vse v to vrsto spadajoče tržne pridelke.

Gledal bodem na to, da najbolje ustrezem sl. občinstvu na Opčinah in drugim sosednim vaščanom.

Priporoča se za obilni obisk

Friderik Kumar.

Išče se

sposoben akviziter

v življenskem zavarovanju

Za Gorico in deželo

proti gotovi plači in proviziji.

Reflektanje se morejo predstaviti dne 29. in 30. t. m. v uradih podružnic družbe »Janus« v Gorici, v ulici Ponte Isonzo 36.

Pozor!

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem v ulici **Poste Nuove**, ogel ulice **Geppa**, palača Galatti, otvoril

prodajalnico jestvin,

kolonijalij, konserv itd. ter sem poskrbel, da sem svojo prodajalnico založil svežim blagom najprveje vrste ter po najugodnejših cenah, tako, da morem zadovoljiti vsaki zahtevi.

Uverjen, da me bode podpiralo slavno slov. občinstvo, se zahvaljujem že v naprej in beležim udani

R. Kolar.

Albin Postogna — Rižana

Zaloga

eksportne pive in slada

iz tržaške tovarne v

Senožecah.

Eksportno pivo v sodčehkih in botiljkah vedno frišno. Cene ugodne.